

עבודה ושכר

נעדרים יותר משנה אינם נכללים בקבוצה זו.

ישנה חלוקה נוספת של המועסקים לפי מספר שעות עבודה שעובד מועסק בדרך כלל. הקבוצות הן: מועסקים שעבדו בדרך כלל מלא, ומועסקים שעבדו בדרך כלל חלקית.

ב. **בלתי מועסקים:** אנשים שלא עבדו כלל (אפילו לא שעה אחת) בשבוע הקובע, וחיפשו עבודה באופן פעיל ב-4 השבועות שקדמו לפקידתם בסקר על ידי רישום בלשכות העבודה של שירות התעסוקה, על ידי פנייה אישית או בכתב למעסיק או בדרכים אחרות, והיו יכולים להתחיל לעבוד בשבוע הקובע, לו הוצעה להם עבודה מתאימה ("זמינים לעבודה"). כולל אלו שהובטחה להם עבודה בתוך 30 יום. קבוצת ה"בלתי מועסקים" מורכבת מ-2 תת-קבוצות:

- אלה שעבדו בארץ ב-12 החודשים שקדמו לפקידתם בסקר.
- אלה שלא עבדו בארץ ב-12 החודשים שקדמו לפקידתם בסקר.

אינם בכוח העבודה: כל בני 15 שנה ומעלה שלא היו "מועסקים" או "בלתי מועסקים" בשבוע הקובע. בקבוצה זו כלולים תלמידים; אנשים שעבדו בהתנדבות; אנשים שטיפלו בילדים/במשק הבית ולא עבדו אפילו שעה אחת מחוץ למשק הבית; אנשים שאינם מסוגלים לעבוד; אנשים החיים מקצבה, מפנסיה, מרנטה וכו' שלא עבדו אפילו שעה אחת בשבוע הקובע; בני משפחה שעבדו ללא תשלום פחות מ-15 שעות בשבוע; אנשים השהים במוסדות שעבדו פחות מ-15 שעות בשבוע הקובע.

השבוע הקובע הוא השבוע המסתיים בשבת שלפני בוא הסוקר למשק הבית.

ענף כלכלי הוא הענף שאליו משתייך המפעל או המוסד, שהמועסק עבד בו. המועסקים בקיבוצים סווגו בהתאם לענף פעילותם.

החל ב-1995, הנתונים המובאים לפי ענף כלכלי הם על פי "הסיווג האחד של ענפי כלכלה, 1993 (מהדורה שנייה), המחליף את "הסיווג האחד של ענפי כלכלה, 1970".

הסברים מפורטים על השינויים בסיווג הענפים ראה, בסיווג האחד של ענפי הכלכלה, 1993,

סקרי כוח אדם

(לוחות 12.1-12.33)

החל משנת 2012 סקר כוח אדם עבר ממתכונת רבעונית למתכונת חודשית. כמו כן, בוצע מעבר בסקר מתכונות כוח עבודה אזרחי לתכונות כוח עבודה כללי.

הגדרות

כוח העבודה: בני 15 ומעלה, שהיו "מועסקים" או "בלתי מועסקים" ב"שבוע הקובע", לפי ההגדרות המפורטות להלן.

א. **מועסקים:** אנשים שעבדו בעבודה כלשהי לפחות שעה אחת בשבוע הקובע, תמורת שכר, רווח או תמורה אחרת; כל העובדים בקיבוצים; בני משפחה שעבדו 15 שעות ויותר בשבוע ללא תשלום; אנשים השהים במוסדות שעבדו 15 שעות ויותר בשבוע; משרתיים בצבא (חובה או קבע).

ראה הסבר על "מועסקים, שכירים/משרות, משרות שכיר", בסוף המבוא.

קבוצת "המועסקים" מורכבת משלוש קבוצות משנה:

1. **עבדו עבודה מלאה:** עובדים שעבדו 35 שעות או יותר בשבוע הקובע.

מניין השעות כולל את השעות שהעובד עבד למעשה, כולל שעות נוספות עם או בלי תשלום ושעות המתנה (כגון: שעות ההמתנה לעבודה של בעל מונית, של סבל וכן שעות הכנה הקשורות לעבודה, אפילו אם אינן מבוצעות במקום העבודה (כגון: בדיקת והכנת שיעורים, חזרות וכד').

2. **עבדו עבודה חלקית:** עובדים שעבדו מ-1 עד 34 שעות בשבוע הקובע.

3. **נעדרו זמנית מעבודתם:** עובדים שנעדרו מעבודתם במשך כל השבוע הקובע מפאת מחלה, חופשה, מילואים, צמצום בהיקף עבודה, סכסוך עבודה, הפסקה זמנית של העבודה (עד 30 יום), או סיבה אחרת. בהגדרה נכללים כל אלו שנעדרו פחות מחודש ימים.

עובדים שנעדרו יותר מחודש ימים ועד שנה נכללים רק אם יש להם זיקה רשמית למקום העבודה, כלומר חזרתם לעבודה אצל אותו מעסיק בתום תקופת היעדרות מובטחת.

משלח יד: מתייחס לעבודה שהאדם מבצע במקום עבודתו, בלי להתחשב במקצוע שהוא למד, אם אינו עוסק בו.

החל ב-1995, הנתונים המובאים לפי משלחי יד הנם על פי הסיווג האחד של משלחי יד, 1994, המחליף את הסיווג האחד של משלחי היד, 1972.

הסברים מפורטים על סיווג משלחי היד ניתן למצוא בסיווג האחד של משלחי יד 1994, פרסום טכני מס' 64, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, 1994.

מעמד בעבודה: הסיווג לפי מעמד בעבודה מחלק את המועסקים לקבוצות הבאות:

שכירים: אנשים שעבדו אצל מישהו אחר תמורת שכר יומי, חודשי, קבלני או בתמורה אחרת כלשהי.

מעבידים: אנשים המעסיקים אחרים בשכר או בתמורה אחרת כלשהי, או שותפים בעסק המעסיק אחרים, כולל בעלי משק חקלאי המעסיקים עובדים תמורת שכר.

עצמאים: אנשים העובדים בעסקם או במשק שלהם ואינם מעסיקים אחרים בשכר או בתמורה אחרת.

חברי קואופרטיבים: חברים בקואופרטיבים או באגודות שיתופיות המשתתפים ברווחים בנוסף לשכרם, כולל חברים במושב שיתופי.

חברי קיבוצים: חברי קיבוץ העובדים בקיבוץ ללא קבלת שכר (אם מקבלים שכר מהקיבוץ או ממעסיק מחוץ לקיבוץ הם נחשבים לשכירים). כולל: חברי קיבוצים, מועמדים לחברות, קרובי חברים הגרים בקיבוצים באופן קבוע וקבוצות הכשרה.

בני משפחה ללא תשלום: אנשים שעבדו 15 שעות או יותר בשבוע הקובע בעסקי משפחותיהם, ללא שכר או תמורה כלשהי.

ראש משק בית: ראה הגדרה במבוא לפרק 5, משקי בית - תכונות כלכליות ודיר.

דת וקבוצת אוכלוסייה: ראש משק הבית הוא היחיד מבין בני משק הבית הנשאל לגבי דתו. הדת של ראש משק הבית נרשמת כדתם של כל בני משק הבית עבור בעלי תעודת זהות ישראלית. בני משק בית שאינם בעלי תעודת זהות ישראלית נשאלים לגבי דתם.

הסיווג לפי דת כולל: יהודים, מוסלמים, נוצרים, דרוזים ודת אחרת (דת אחרת כוללת גם ללא דת ודת לא ידועה).

מהדורה שנייה, פרסום טכני מס' 63, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, 1993.

החל ב-2003, הנתונים מובאים על פי הסיווג האחד של ענפי הכלכלה 1993 - מהדורה שנייה, תשס"ג - 2003. בעקבות זאת, נתגלו שיבושים ביישום כללי הסיווג, בעיקר במפעלים העוסקים ביותר מפעילות אחת. לפיכך, נעשה סימול חוזר.

(ראה הסבר מפורט בפרק "שינויים בענפי כלכלה" בפרסום מיוחד מס' 1265, סקרי כוח אדם, 2004).

תחום ההייטק: הגדרת תחום ההייטק מבוססת על סיווג ענפי כלכלה, ראה: הסיווג האחד של ענפי הכלכלה, 1993, מהדורה שנייה, פרסום טכני מס' 63, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, וכן הגדרות ה-OECD וארגון ה-EUROSTAT.

ענפי הכלכלה הנכללים בתחום ההייטק (סיווג 1993):

ענפי תעשייה בתחום ההייטק (תעשיות טכנולוגיה עילית): תרופות לבני אדם ולשימוש וטרינרי(245), מכונות למשרד, לחשבונאות ומחשבים (30), רכיבים אלקטרוניים (32), ציוד תקשורת אלקטרוני (33), ציוד תעשייתי לבקרה ולפיקוח, ציוד רפואי ומדעי (34), כלי טיס (355).

ענפי שירותים בתחום ההייטק (שירותים עתירי ידע): תקשורת (66), שירותי מחשוב (72), מחקר ופיתוח במדעי הטבע (730).

בעקבות המעבר לסיווג ענפי כלכלה חדש, ראה: הסיווג האחד של ענפי הכלכלה, 2011, להלן ענפי הכלכלה הנכללים בתחום ההייטק לפי סיווג זה:

ענפי כלכלה הנכללים בתחום ההייטק (סיווג 2011):

ענפי תעשייה בתחום ההייטק (תעשיות טכנולוגיה עילית): ייצור תרופות קונבנציונליות ותרופות הומואפיתיות (21), ייצור מחשבים, מכשור אלקטרוני ואופטי (26), ייצור כלי טיס, חלליות וציוד נלווה (303).

ענפי שירותים בתחום ההייטק (שירותים עתירי ידע): שירותי תקשורת (61), תכנות מחשבים, ייעוץ בתחום המחשבים ושירותים נלווים אחרים (62), עיבוד נתונים, אחסון ושירותים נלווים; אתרי שער לאינטרנט (631), מרכזי מחקר ופיתוח (720), מחקר ופיתוח בהנדסה ובמדעי הטבע (721).

הסיווג לפי קבוצת אוכלוסייה כולל: יהודים, ערבים ואחרים.

עד שנת 2001 היו שתי קבוצות אוכלוסייה: יהודים ובני דתות אחרות. קבוצת בני דתות אחרות כללה את כל אלו שהשיבו כי אינם יהודים ועד תחילת שנות ה-90 היו אלה בעיקר ערבים. בעקבות גל העלייה של שנות ה-90 התווספו "אחרים" (ראה להלן).

בשנת 2002 חולקה הקבוצה של בני דתות אחרות לשתי קבוצות אוכלוסייה:

- ערבים: א. גרים ביישובים לא-יהודיים. ב. גרים ביישובים יהודיים או מעורבים והם ילידי ישראל או שהגיעו לישראל לפני 1990.
- אחרים: גרים ביישובים יהודיים או מעורבים, והגיעו לישראל בשנת 1990 או לאחר מכן.

התעודה (תואר) הגבוהה ביותר (החל בשנת 2000): התעודה הגבוהה ביותר שאדם קיבל במשך לימודיו בבתי ספר או במסגרות לימודים המקנות תעודות רשמיות (לא כולל תעודת סיום קורס, תעודת סיום השתלמות וכד').

צורת יישוב: החל בשנת 2012 הנתונים מסווגים לפי צורת יישוב שוטפת, לאחר עדכון אומדני אוכלוסיית היישובים על-סמך נתוני מפקד 2008.

עד 2011, סווגו נתוני הסקר על פי צורת יישוב קבועה (ראה הגדרות בסעיף "החלוקה הגאוגרפית של האוכלוסייה" במבוא לפרק 2 - אוכלוסייה).

משנת 1999 ועד 2002 סווגו היישובים לפי אומדני האוכלוסייה של מפקד האוכלוסין והדירור 1995.

החל ב-2002, סווגו היישובים לפי צורת היישוב כפי שנקבעה על סמך אומדני האוכלוסייה בסוף שנת 2001. משנת 2007, סווגו היישובים על סמך אומדן גודל האוכלוסייה של סוף 2005.

יישובי פיתוח: היישובים המפורטים בתקנות שעודכנו במשך השנים על פי "חוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג, 1963".

מחוז ונפה: ראה הסבר במבוא לפרק 2 - אוכלוסייה.

מטרופולין: ראה הגדרה בפרק 2 - אוכלוסייה.

דרגת נייודות לעבודה:

נייד: מועסק מחוץ ליישוב המגורים.

- מועסק בתוך נפת המגורים.

- מועסק מחוץ לנפת המגורים אך בתוך מחוז המגורים.

- מועסק מחוץ למחוז המגורים ביישוב אחד
- מועסק מחוץ למחוז המגורים בשני יישובים

ויותר

לא נייד: מועסק ביישוב המגורים.

מקורות

סקרי כוח אדם מבוצעים על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מאז 1954.

אוכלוסיית הסקר כוללת את האוכלוסייה הקבועה (דה-יורה) של מדינת ישראל בגיל 15 ומעלה.

באוכלוסיית הסקר **נכללים:** תושבים קבועים השהים בישראל; תושבים קבועים השהים מחוץ לישראל פחות משנה; עולים חדשים ועולים בכוח - מרגע בואם לישראל; תיירים, מתנדבים או תושבים ארעיים השהים בישראל יותר משנה ברציפות; משנת 1968 כולל תושבי מזרח ירושלים; משנת 1972, כולל את התושבים ביישובים הישראליים בנפת הגולן במחוז צפון; משנת 1982, כולל את כל התושבים בנפת הגולן במחוז הצפון; משנת 1972 עד שנת 2005 כולל את התושבים ביישובים הישראליים באזורי יהודה והשומרון ובחבל עזה, משנת 2006 כולל את התושבים ביישובים ישראליים באזור יהודה והשומרון.

באוכלוסיית הסקר **לא נכללים:** תושבים קבועים השהים מחוץ לישראל שנה או יותר ברציפות; תיירים, מתנדבים או תושבים ארעיים השהים בישראל שנה או פחות; דיפלומטים ואנשי או"ם.

המסגרת: לצורך הוצאת המדגם נעשה שימוש בשני סוגי מסגרות:

(א) מסגרת יישובים (ב) מסגרת בתוך יישובים. ביישובים העירוניים ובחלק מן הכפרים, המסגרות הן רשימת הדירות למגורים מתוך קובץ הארנונה של היישוב (רשימת הדירות נקלטה במרשם הדירות שהוקם בלמ"ס).

ביישובים אחרים (למעט קיבוצים, מרכזי קליטה ומעונות סטודנטים) דוגמים מתוך רשימת משקי הבית.

בקיבוצים, המסגרת היא בדרך כלל רשימת בני 15 ומעלה ובמעונות סטודנטים ובמרכזי קליטה

- יחידות דיור.

המדגם הוצא בשני שלבים. בשלב הראשון דוגמים יישובים ובשלב השני - דירות. בכל דירה הנכללת במדגם נפקדים כל משקי הבית הגרים בה בקביעות. בסקר כוח אדם הרבעוני שנערך עד 2011 כל דירה נפקדה בארבע נקודות זמן: פקידה בשני רבעי שנה עוקבים, הפסקה לשני רבעים נוספים ושוב פקידה בשני

רבעים עוקבים. בסקר כוח אדם חודשי שנערך החל משנת 2012 מבנה הפקידה הוא: ארבע פקידות חודשיות רצופות, הפסקה של שמונה חודשים ושוב פקידה בארבעה חודשים סמוכים. בשנת 2012, נחקרו כ-21,500 נפשות במוצע לחודש. פקידת משקי הבית נערכת ברציפות בכל שבוע במשך כל ארבעת שבועות הסקר.

שיטות איסוף נתונים, עיבוד ואמידה

החל משנת 2012, עם המעבר לסקר כוח אדם חודשי, ישנה חקירת שטח אחת - חקירה א, ויתר החקירות נעשות בטלפון.

בסקר כוח אדם רבעוני היו שתי חקירות שטח - חקירה א וחקירה ד ויתר החקירות נעשו בטלפון.

בשנת 1999, החל מעבר הדרגתי לאיסוף נתונים בעזרת מחשב. בחקירות ב ו-ג נאספו הנתונים בטלפון באמצעות מחשב אישי ממשרדי הלמ"ס בירושלים. (Computer Assisted Telephone Interviewing - CATI).

במהלך שנת 2008 הושלם המעבר לאיסוף נתונים בעזרת מחשב בריאיון פנים-אל-פנים (Computer Assisted Personal - CAPI Interviewing).

החל משנת 1999, בכדי לקבל אומדנים המתייחסים לכלל אוכלוסיית הסקר, נקבע מקדם ניפוח לכל משק בית שנחקר, כאשר לכל הנפשות השייכות לאותו משק בית, יש אותו מקדם ניפוח. מקדם ניפוח של משק בית מבטא את מספר משקי הבית ואת מספר הנפשות באוכלוסיית הסקר המיוצגים על ידי אותו משק הבית. זאת לעומת שיטת האמידה שהופעלה עד שנת 1999 ובה נופחו הנפשות באופן בלתי תלוי בהרכב הנפשות במשק הבית ולפיכך לא התקבלו מקדמי ניפוח אחידים בתוך משק הבית.

בסיכומי דבר, מתקבלת התאמה מלאה בין התפלגות הנפשות "המנופחות" לבין האומדנים הדמוגרפיים השוטפים המבוססים על מפקד אוכלוסין 2008 ולפי קבוצות הניפוח שנקבעו.

החלוקה לקבוצות הניפוח נקבעה לפי אזורים גיאוגרפיים, **ללא תלות בדת** (פרט לחלוקה ליישובים יהודיים וליישובים ערביים). בתוך הקבוצות הגיאוגרפיות הוגדרו קבוצות גיל ומין. הנתונים לשנת 1998 חושבו מחדש כדי לאפשר השוואתם לנתונים לשנת 1999.

בשנת 2002 בוצעו שינויים בהגדרת קבוצות הניפוח.

אחת התכונות הקובעות את השייך לקבוצת הניפוח היא שנת עלייה. בעבר נעשתה אבחנה

בין "עולים חדשים" (עולים עם וותק של עד שנתיים) לבין יתר עולי 1990 ואילך. כיום, עולים בעלי וותק של עד ארבע שנים בארץ נמצאים בקבוצת ניפוח נפרדת. יתר העולים שובצו בהתאם לחלוקה הגאוגרפית של יישוב מגוריהם.

כמו כן, נעשו מספר שינויים בקבוצות ניפוח נוספות.

הנתונים לשנת 2001 עובדו גם לפי שיטת הניפוח המתוקנת כדי לאפשר השוואתם לנתונים לשנת 2002. להסברים מפורטים, ראה סקרי **כוח אדם 2002**, פרסום מיוחד, מס' 1218.

החל ב-2010 בוצע מעבר לאומדני אוכלוסייה המבוססים על נתוני מפקד האוכלוסין 2008. בנוסף, עודכנו ההגדרות של תכונות כוח העבודה האזרחי.

הנתונים לשנת 2009 עובדו מחדש כדי לאפשר השוואתם לנתונים של 2010. פירוט נוסף ראה סקרי **כוח אדם 2010**, פרסום מיוחד, מס' 1460, פרק "שינויים בסקר כוח אדם 2009".

בשנת 2012 בוצעו שינויים בהגדרת קבוצות הניפוח המתייחסים לשינויים שחלו בהתפלגות האוכלוסייה. לדוגמה: קבוצות הניפוח עבור עולים חדשים בוטלו בעקבות הירידה המשמעותית במספר העולים החדשים. קבוצות הגיל לניפוח שונן בהתאם לשינויים בחוקי העבודה (לדוגמה: חוק גיל הפרישה לגברים - 67).

עם המעבר לסקר כוח אדם חודשי, הוטמע עדכון בשיטת הניפוח המאפשר לנצל גם מידע מחודשי חקירה קודמים לצורך אומדן החודש הנוכחי. בדרך זו מושגת יעילות רבה יותר של האומדן. כלומר, עבור מדגם באותו גודל, טעות הדגימה של האומדן בסקר החודשי היא בדרך כלל קטנה יותר מזו של האומדן בסקר הרבעוני בפרמטרים מסוימים.

אומדני הסך הכל השנתיים המובאים בשנתון הם ממוצעים אריתמטיים של שנים עשר האומדנים החודשיים.

מהימנות האומדנים הנתונים הם אומדנים עבור כל האוכלוסייה שהתקבלו מסקר מדגמי, ועל כן הם חשופים לטעויות משני סוגים:

1. טעויות מדגמיות.
 2. טעויות לא-מדגמיות.
- את טעויות הדגימה אפשר לאמוד מתוך נתוני הסקר עצמו, אך קשה להעריך את הטעויות הלא-מדגמיות.

להלן לוח מצומצם של טעויות דגימה מקורבות של מספרים מוחלטים.

טעות הדגימה, σ	האומדן x
148	1,000
206	2,000
251	3,000
289	4,000
322	5,000
351	6,000
379	7,000
404	8,000
428	9,000
450	10,000
630	20,000
766	30,000
881	40,000
981	50,000
1,072	60,000
1,155	70,000
1,232	80,000
1,304	90,000
1,372	100,000
1,920	200,000
2,336	300,000
2,685	400,000
2,992	500,000
3,268	600,000
3,521	700,000
3,756	800,000
3,977	900,000
4,185	1,000,000
4,571	1,200,000
4,925	1,400,000
5,254	1,600,000
5,563	1,800,000
5,854	2,000,000
6,130	2,200,000
6,394	2,400,000
6,647	2,600,000
6,890	2,800,000
7,124	3,000,000
7,350	3,200,000
7,569	3,400,000
7,781	3,600,000

האמידה, מהימנות האומדנים, הגדרות והנחיות לקבלת אומדני טעויות דגימה והשימוש בהן, אפשר למצוא בפרסום מיוחד, סקרי כוח אדם 2011, מס' 1504, ובירחון סקרי כוח אדם, אפריל 2013.

משרות פנויות וביקוש והיצע בשוק העבודה על פי סקר משרות פנויות וסקרי כוח אדם (לוחות 12.34-12.35)

סקר משרות פנויות

הגדרות

משרה פנויה: משרה שאינה מאוישת לרבות משרה חדשה שנוצרה, או משרה מאוישת העתידיה להתפנות בקרוב ומיועדת לאנשים מחוץ לארגון, ובגינה החל המעסיק בחיפוש עובד באופן פעיל (על ידי מודעות "דרושים", חברות כוח אדם או גיוס עובדים באופן ישיר) בשל פרישה, התפטרות או קידום של העובד המועסק בה.

כולל:

- משרה מלאה או חלקית.
- משרה ארעית שהמאייש אותה נועד להחליף עובד באופן זמני עקב היעדרות (חופשת לידה, מחלה ממושכת).
- משרה לעובדי חברת כוח אדם.

אינו כולל:

- משרה שנשארה ריקה עקב היעדרות זמנית של עובד, עד שובו.
- משרה פנויה המיועדת לאנשים מתוך הארגון בלבד.
- משרה ללא תשלום, רווח או תמורה אחרת (התנדבות).
- משרה פנויה עבור קבלני משנה או יועצים.
- משרה פנויה מחוץ למדינה.

משרה קבועה: משרה שאינה עונתית או זמנית ושלא צפוי שתבוטל בששת החודשים הקרובים.

משרה מלאה: כפי שמוגדרת על ידי העסק. **עובדי חברת כוח אדם:** ידווחו במקום העבודה שבו הם עובדים ולא בחברות כוח אדם, למעט עובדי הסגל של העסק שידווחו במסגרת חברת כוח אדם.

כדי להזהיר את הקורא מנתונים שמהימנותם נמוכה, אומדנים המבוססים על אומדן אוכלוסייה הנמוך מ-1.0 אלף הוקפו בסוגריים החל משנת 2012. גודל זה מבטא בקירוב טעות דגימה יחסית (טעות הדגימה של האומדן חלקי הערך הנאמד) **הגבוהה מ-20%**. הסברים מפורטים על שיטת הדגימה, המסגרות הדגימה, הפקידה, הנושאים הנחקרים, שיטת

עובדי קבלן משנה: ידווחו על ידי חברות
ההשמה ולא על ידי מקום העבודה בפועל.

שיעור משרות פנויות: היחס בין מספר
המשרות הפנויות במשק לבין נפח התעסוקה
הכולל במשק, כלומר, מספר המשרות הפנויות
מחולק בסכום של מספר משרות השכיר
המאוישות והמשרות הפנויות.

אוכלוסיית הסקר: הסקר כולל מדגם של
עסקים, המייצגים את מרבית ענפי המשק,
בסדרי גודל משתנים: החל בעסקים קטנים
(המעסיקים מחמש משרות שכיר ומעלה) וכלה
בחברות המובילות במשק.

החלוקה לענפים היא בהתאם לחלוקה הנהוגה
בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה והמתאימה
לסיווג האחיד של ענפי הכלכלה 1993. הענף
הכלכלי הוא הענף אליו משתייך העסק. במידה
והעסק עוסק בכמה פעילויות כלכליות, נקבע
הענף לפי הפעילות העיקרית כפי שהוגדרה על
ידי המעסיק.

יחידות שאינן שייכות להגדרת אוכלוסיית
הסקר:

1. עסקים בהם פחות מ-5 משרות שכיר
2. חקלאות (ענף סדר A)
3. מינהל ציבורי (ענף סדר J) - אוכלוסיית
הסקר כוללת בתי חולים ממשלתיים.
4. תעשיית היהלומים וארגונים וגופים חוץ
מדינתיים (ענפים ראשיים 37 ו-99
בהתאמה)
5. מוסדות חינוך יסודי ועל-יסודי (ענפי משנה
801 ו-802 בהתאמה)
6. גני ילדים (ענפים 8000 ו-8611)
7. רשות השידור, שירות התעסוקה והמכון
למחקר ביולוגי.

8. מגזר ממשלתי (חברות כלכליות לפיתוח
של רשויות מקומיות, חברות דיור ציבורי
וכדומה)

דגימה: מסגרת הדגימה לסקר משרות פנויות
כוללת את המעסיקים השייכים להגדרת
אוכלוסיית הסקר, אשר דיווחו לביטוח לאומי על
חמש משרות שכיר של ישראלים ו/או זרים
לפחות בתקופה שבין יולי 2010 לדצמבר
2012.

מדגם הסקר הוא מדגם שכבות חד-שלבי.
השכבות מוגדרות על ידי שני משתנים
מקוננים: ענף כלכלי וקבוצת גודל הנבנית על
סמך מספר המועסקים ביחידה (על פי רוב 4
קבוצות גודל).
יחידות השייכות לקבוצת הגודל העליונה בענף

נכללות במדגם בוודאות ונחקרות מדי חודש.
ביתר קבוצות הגודל מבוצעת דגימה מקרית
וככל שעולים בשכבת הגודל כך גדלה
הסתברות הדגימה.

שיטת איסוף הנתונים: תהליך הפקידה בוצע
ב-3 שיטות עיקריות:

1. דואר - למשיבים לסקר ניתנה אפשרות
להחזיר את השאלון המלא באמצעות מעטפת
השבה שנשלחה בצרוף לשאלון.

2. טלפון - פנייה טלפונית של הסוקר לעסק
הנדגם.

3. פקס - החזרת השאלון בפקס נעשתה
בהתאם לשיטה שהוצעה למשיב בהנחיות
למילוי והשבת השאלון או לאחר שיחה של
המשיב עם הסוקר בה הוא ביקש להשיב על
הסקר באמצעות הפקס.

אמידה: יחידה אשר נדגמה, השיבה ונמצאה
שייכת לאוכלוסיית הסקר מקבלת מקדם ניפוח
המבטא את מספר היחידות שאותן היא
מייצגת.

עבור היחידות ההסתברויות מחושב מקדם
הניפוח על ידי הכפלת היפוך הסתברות
הדגימה בגורם תיקון לנפל השווה ליחס שבין
מספר השייכים בשכבה לבין מספר המשיבים
בשכבה.

עבור היחידות הוודאיות מקדם הניפוח שווה
ליחס שבין סך הכל משרות השכיר בשכבה לפי
נתוני ביטוח לאומי לבין סך הכל משרות השכיר
ביחידות שהשיבו.

ביקוש והיצע בשוק העבודה

הגדרות

ביקוש עבודה: מספר המשרות הפנויות.

היצע עבודה: (לפי סקרי כוח אדם) שכירים
(כולל חברי קואופרטיב) שעבדו ב-12 החודשים
האחרונים וחיפשו עבודה. כולל: מועסקים
חלקית לא מרצון (חיפשו עבודה מלאה או
נוספת ולא מצאו) בלתי מועסקים ואינם
משתתפים בכוח העבודה.

היחס בין היצע לביקוש: היחס בין מספר
השכירים (כולל חברי קואופרטיב) שעבדו ב-12
חודשים אחרונים וחיפשו עבודה, לבין מספר
המשרות הפנויות.

חשוב לציין כי:

- מדובר באומדן חסר של היצע עבודה לפי
משלחי יד. יש לציין כי בקרב שכירים
שמחפשים עבודה (היצע עבודה) אלה
שמשלח ידם ידוע מהווים כ-54% בשנת

2012 מכלל ההיצע. אומדן זה אינו כולל: אנשים שעבדו בעבר (לפני 12 חודשים) או לא עבדו כלל בישראל (עולים, עקרות בית, תלמידים שרק סיימו את לימודיהם וכד') וחיפשו עבודה, ומועסקים שעבדו בדרך כלל משרה מלאה וחיפשו עבודה אחרת.

- הנתונים השנתיים מוצגים עבור משלחי יד בהם היו 5,000 מועסקים ויותר (בשנה אחרונה) על פי אומדני סקר כוח אדם ומהווים לפחות 5% מהמשרות הפנויות מסך המשרות הפנויות ברמת "סדר" (ספרה אחת) בשנה האחרונה המוצגת בלוח על פי סקר משרות פנויות.
- במשלחי יד לא נפוצים (פחות מ-500 משרות פנויות) תיתכן תנודתיות על פני זמן שתשפיע על היחס בין היצע לביקוש.
- הנתונים המתפרסמים בלוח מכסים מעל 95% מכלל המשרות הפנויות ברוב הסדרים.

תעסוקה ושכר על פי דיווחי המעבידים למוסד לביטוח לאומי ועל פי מקורות מינהליים אחרים

(לוחות 12.33, 12.36-12.44)

הגדרות

יחידת החקירה היא "מפעל" המעסיק שכיר אחד לפחות. כ"מפעל" מוגדרת גם מחלקה של פירמה אשר סניף הביטוח הלאומי מנהל עבורה חשבון נפרד.

משרות שכיר: מספר המשרות של עובדים (קבועים וארעיים) שעבדו באותו חודש לפחות יום אחד (או נעדרו זמנית בתשלום עקב מחלה, חופשה, מילואים וכו'), המופיעות בגיליונות התשלומים של מפעלים או מוסדות. משרות המופיעות בגיליונות התשלומים של יותר ממפעל או ממוסד אחד באותו חודש, נספרות כמספר הפעמים שהן מופיעות, כך שלמעשה, הנתונים מתייחסים למספר המשרות שבעבורן שולם שכר באותו החודש, ללא התייחסות להיקף המשרה של העובד.

משרות שכיר של עובדים זרים: מספר המשרות של עובדים מחוץ לארץ וכן משרות של עובדים מהרשות הפלסטינית ועובדים מדרום לבנון (עד מאי 2000).

1. משרות שכיר של עובדים מחו"ל: מספר המשרות של עובדים מחוץ לארץ - (קבועים וארעיים) - המדווחות בטופס 612 של המוסד לביטוח לאומי. הנתונים כוללים גם משרות של עובדים מהרשות הפלסטינית שעליהם מדווחים על גבי טופס 612 המעבידים השייכים לסניף מזרח ירושלים של המוסד לביטוח לאומי. הנתונים אינם כוללים משרות של מטפלים/ות המועסקים במשק הבית ומדווחים על ידי מעבידיהן כעוזרות/ות בית. המוסד לביטוח לאומי אינו בודק את מעמד העובדים מבחינת החוק.

2. משרות שכיר של עובדים מהרשות הפלסטינית: הדיווחים ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתקבלים ממינהל התשלומים של שירות התעסוקה.

החל בשנת 2008, בנוסף לדיווחים אלו מתקבלים מהמוסד לביטוח לאומי דיווחים על משרות שכיר של עובדים מהרשות הפלסטינית המועסקים ביישובים ישראלים באזור יהודה והשומרון.

ראה הסבר על מועסקים, שכירים/משרות, משרות שכיר, בסוף המבוא.

שכר ברוטו: תגמול בכסף או בעין המשולם על ידי המעסיק לשכיר בעבור עבודתו בתקופת הדיווח, כולל בעבור זמן שלא עבד, כגון חופשה שנתית והיעדרויות וחופשות אחרות בתשלום. **שכר כולל:**

תגמול בכסף: תשלומים כגון שכר יסוד, תוספות יוקר, תוספות ותקן, מקדמות, תשלומים בעבור שעות נוספות, פרמיות, תגמולים, קצובות, מענקים ותוספות למיניהן (שוטפים או חד-פעמיים) כמו כוננויות, תורנויות, "חודש 13", קצובת נסיעה, גמול השכלה, גמול השתלמות, תשלומים בעבור החזקת רכב, דמי הבראה.

תגמול בעין: תשלומים כגון זקיפות הטבה לרכב, לטלפון סלולארי, שי לחגים, לימודים, השתלמויות ונסיעות לחו"ל.

שכר אינו כולל:

הפרשות סוציאליות המשולמות על ידי המעסיק כגון הפרשות לקרנות פנסיה, לקופות גמל, לקרנות השתלמות, לביטוח לאומי ולביטוח בריאות. השכר גם אינו כולל תשלומי פיצויי פיטורים.

שכר חודשי ממוצע למשרת שכיר: השכר ברוטו לחודש מחולק במספר משרות שכיר באותו חודש. מהגדרת משרות שכיר נובע כי

השכר החודשי הממוצע למשרת שכיר נמוך מן השכר החודשי הממוצע לשכיר.

מדד סך כל השכר במחירים קבועים מחושב על ידי חלוקת מדד סך כל השכר במחירים שוטפים במדד המחירים לצרכן לאותו חודש. אומדנים שנתיים, רבעוניים וכיו"ב הם ממוצע אריתמטי של המדדים החודשיים במחירים קבועים.

מדד שכר חודשי ממוצע למשרת שכיר במחירים קבועים מתקבל על ידי חלוקת מדד סך כל השכר במחירים קבועים במדד משרות השכר.

מגזרים

סטטיסטיקה של תעסוקה ושכר לפי מגזר מתבססת על מדגם מדדי תעסוקה ושכר. כל יחידת חקירה במדגם סווגה למגזר המתאים כפי שסווגה במרשם העסקים. קיימים 5 מגזרי-על:

חברות לא-פיננסיות: חברות וחברות-למחצה לא-פיננסיות, העוסקות בייצור סחורות ו/או שירותים לא-פיננסיים הנסחרים בשוק.

חברות פיננסיות: חברות שעיסוקן העיקרי הנו תיווך פיננסי או פעילויות עזר פיננסיות. התיווך הפיננסי כולל קניית נכסים פיננסיים ומתן התחייבויות פיננסיות. אלה הם בעיקר הבנקים, קופות פנסיה וקופות גמל וחברות ביטוח.

מגזר ממשלתי: מורכב מישויות משפטיות בעלות סמכות מחוקקת, חוקית או מבצעת על יחידות מוסדיות אחרות, באזור גאוגרפי נתון. כל היחידות הללו אינן יצרני שוק ותפוקתן מיועדת לצריכה פרטית וקולקטיבית כאחד.

משקי בית: פרטים או קבוצות של פרטים המתפקדים בתור צרכנים או יזמים המייצרים מוצרי שוק ושירותים פיננסיים ולא פיננסיים (יצרני שוק).

מלכ"רים המשרתים משקי בית: מוסדות ללא כוונת רווח הקיימים כישויות נפרדות ואינם יצרני שוק.

משרות שכיר של עובדי מדינה ועובדי רשויות מקומיות

שכר נטו: השכר ברוטו לחודש, פחות הניכויים משכר העובד למוסד לביטוח לאומי (כולל ביטוח בריאות, החל בינואר 1995) ולמס הכנסה.

יחידת עבודה: צירוף של חלקי משרות למשרה מלאה, בהתאם לדירוג שלפיו משלמים שכר, לדוגמה: שלוש משרות שכיר בהיקף של שליש

משרה כל אחת, יספרו כשלוש משרות שכיר, אך כיחידת עבודה אחת. (לוח 12.44).

האוכלוסייה הנחקרת כוללת את כל משרות השכיר במשק הישראלי המדווחות למוסד לביטוח לאומי על גבי טופס 102; כמו כן, נכללות משרות שכיר של חברי קואופרטיבים, עובדים אזרחיים של מערכת הביטחון וגם עובדים מהרשות הפלסטינית. האוכלוסייה כוללת גם את משרות השכיר של עובדים מחוץ לארץ המדווחים למוסד לביטוח לאומי על גבי טופס 612. האוכלוסייה אינה כוללת משרות שכיר של חברי קיבוצים העובדים במשקיהם או במפעלים שבבעלות משקיהם, מעסיקים שאינם שכירים העובדים במפעליהם, תלמידים בבתי ספר מקצועיים וחקלאיים, הניכים במוסדות להכשרה מקצועית ועוזרות בית.

שיטות חישוב ואומדן

משרות של עובדים ישראלים: הסדרה נערכת ומתפרסמת משנת 1961; המדגם שעליו הנתונים השוטפים מבוססים מוחלף מדי פעם. המדגם האחרון הוחלף בשנת 2011 והבסיס החדש הנו 2011.

משרות של עובדים מחו"ל: הסדרה נערכת ומתפרסמת משנת 1994; בשנת 1994 התבססו הנתונים על מפקד של כל המעסיקים שדיווחו על משרות של עובדים מחו"ל. החל ב-1995 הנתונים השוטפים מבוססים על מדגם. המדגם האחרון הוחלף בשנת 2011.

המסגרת: מסגרת הדגימה היא מרשם העסקים של הלמ"ס, המבוסס על מקורות מינהליים, קובץ המעסיקים של המוסד לביטוח לאומי וקובץ העוסקים של מס ערך מוסף (מע"מ). מסגרת הדגימה של משרות השכיר של העובדים הישראלים כוללת את כל העסקים עם משרה אחת לפחות בשנת 2011. מסגרת הדגימה של משרות השכיר של העובדים מחו"ל כוללת את כל העסקים עם משרה אחת לפחות של תושב חו"ל בשנת 2011.

המדגם: מדגם משרות השכיר של העובדים הישראלים כולל כ-16,500 מפעלים פעילים, ומכסה כ-65% מסך כל משרות השכיר. מדגם משרות השכיר של העובדים מחו"ל כולל כ-2,410 מפעלים פעילים, ומכסה כ-75% מסך כל משרות השכיר.

שיטת הדגימה: מדגם מדדי תעסוקה ושכר הוא מדגם שכבות חד-שלבי. השכבות מוגדרות על ידי שני משתנים, ענף כלכלי וגודל. הסתברות הדגימה למפעל להידגם בכל שכבה

המדדים המתפרסמים לפי סיווג ענפי הכלכלה 2011 ניתנים להשוואה החל משנת 2004. לצורך השוואה סווגו הנתונים משנת 2004 על פי הסיווג החדש ברמה של ענף סדר בלבד. נתונים אלו נמצאים במאגר הנתונים המרכזי של הלמ"ס.

תעסוקה ושכר על פי קובץ מס הכנסה (לוח 12.45)

הגדרות

קובץ מס הכנסה משרות שכיר: הופק בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה על בסיס דיווח המעסיקים למס הכנסה באמצעות טופס 126. **טופס 126:** דוח המוגש על ידי המעסיק לרשות המסים ובו פרטים על המשכורת השנתית ששילם המעסיק לכל אחד ממועסקיו וניכוי המס שבוצע ממשכורת זו.

הפרשות סוציאליות של המעסיק: הפרשות סוציאליות המשולמות על ידי המעסיק כגון: הפרשות לקרנות פנסיה, קופות גמל, קרנות השתלמות וכדומה. לא כולל זקיפה של הפרשה לפנסיה תקציבית.

הפרשות לפנסיה: הפרשות המעסיק לקצבה, קופת גמל ואובדן כושר עבודה.

חיסון פנסיוני: הפרשות המועסק לקרן פנסיה, קצבה, קופת גמל וכדומה. לא כולל הפרשות המועסק כעמית עצמאי.

שכר נטו ממוצע למשרת שכיר: סך שכר ברוטו ממוצע למשרת שכיר לאחר ניכוי תשלומי החובה של העובד למס הכנסה, ביטוח לאומי וביטוח בריאות.

מקור נתונים

הנתונים התקבלו מבסיס נתונים מזווג של קובץ מס הכנסה משרות שכיר ומדגם מדדי תעסוקה ושכר. האוכלוסייה הנחקרת כוללת את כל אותם מעסיקים שנדגמו במדגם מדדי תעסוקה ושכר שבהם משרות שכיר של עובדים ישראלים בלבד. למעסיקים אלה הוקבלו נתונים המתאימים להם מקובץ מס הכנסה ברמת משרות השכיר.

סקר הכנסות

(לוחות 12.46-12.47)

לוחות אלה כוללים נתוני הכנסה משכר וממשכורת. הסבר על סקר הכנסות ראה מבוא פרק 5 - משקי בית.

זהה לכל המפעלים בשכבה. גודל המדגם הוא פונקציה ישירה של רמת הדיוק המבוקשת, הקובעת את גבולות שכבות הגודל בכל ענף ואת גודל המדגם בכל שכבה.

המדגמים מעודכנים על ידי גריעה של מפעלים שהפסיקו לפעול ותוספת של מפעלים חדשים שנפתחו. כמו כן, פעם בשנה נעשית פעולת רענון אשר מטרתה לשפר את טיב האומדנים של המדגם. הרענון השנתי נעשה על כל מפעלי המסגרת והוא מטפל במרכיבי הדינמיות של היחידות, ובעיקר בשינויים משמעותיים במספר משרות השכיר בהשוואה למועד שבו נדגמו היחידות. האומדנים הסופיים, החודשיים והשנתיים של כל שנה מחושבים אחרי עדכון המדגם.

מקורות

הסטטיסטיקה על תעסוקה ושכר מבוססת בעיקרה על עיבוד חודשי של דיווחי המעסיקים (מתוקף חוק) למוסד לביטוח לאומי על משרות שכיר של עובדים ועל שכר על גבי טופסי 102 (למשרות שכיר של עובדים ישראלים) ו-612 (למשרות שכיר של עובדים מחו"ל); ובחלקה היא מבוססת על מקורות מינהליים אחרים.

הנתונים של משרות השכיר של עובדים מהרשות הפלסטינית מתקבלים ממינהל התשלומים של שירות התעסוקה וכן מהמוסד לביטוח לאומי.

הנתונים של משרות השכיר של עובדי מדינה ועובדי הרשויות המקומיות מתקבלים מעיבוד קובצי השכר המתקבלים ממל"ם מערכות בע"מ ומהחברה לאוטומציה במינהל השלטון המקומי בע"מ וכו'.

חישוב הבסיס הנוכחי. כבסיס חדש נקבע ממוצע 2011 = 100.0. בסיס המדדים החדש מאפשר להשוות את נתוני הסך הכל עם השנים הקודמות באמצעות מדדים משורשרים בלבד. השוואות הנתונים שקדמו ל-2011 עם נתוני 2012 ואילך, נעשות על ידי הפיכת המדד על בסיס 2011 = 100.0 למדד בר-השוואה עם מדד 2004 = 100.0; זאת על ידי הכפלת המדד של כל משתנה במדד הממוצע שלו ל-2011 (על בסיס 2004), וחלוקתו ב-100.

חישוב האומדנים. אומדנים מוקדמים של משרות השכיר והשכר הממוצע למשרת שכיר מתפרסמים כחודשיים לאחר תום החודש עבורו שולם השכר. האומדנים עוברים מספר עיבודים, ומתפרסמים מספר פעמים, כל פעם ברמת מהימנות גבוהה יותר.

אבטלה רשומה

(לוחות 12.48-12.49)

הגדרות

לשכות עבודה למבוגרים: לדורשי עבודה בני 18 ומעלה; החל ב-1983 נכללות דורשות עבודה שפנו ללשכות לעובדות במשק בית, בלשכות העבודה למבוגרים.

דורש עבודה: אדם שפנה ללשכת העבודה ונרשם לפחות פעם אחת במשך החודש לשם קבלת עבודה.

דורש עבודה תובע הבטחת הכנסה: מי שאינו זכאי לביטוח אבטלה (עקב אי-צבירת ימי הכשרה או עקב ניצול כל זכויותיו) ופנה בחודש האחרון ללשכת העבודה לקבלת עבודה או לקבלת אישור עפ"י חוק הבטחת הכנסה, שנכנס לתוקף ב-1 בינואר 1982.

מקורות

הנתונים על אבטלה מתקבלים מהמדור לרישום וסטטיסטיקה של שירות התעסוקה ומהמרכז לתעסוקת אקדמאים.

תביעות לתשלום דמי אבטלה

הנתונים מתקבלים מדי חודש מהמוסד לביטוח לאומי.

"תביעות לתשלום דמי אבטלה" הן תביעות אשר הוגשו למוסד לביטוח לאומי בחודש הקודם על זכאות לדמי אבטלה. במספר התביעות נכללים:

א. תביעות המוגשות על ידי מובטלים אשר קיבלו אישורי אבטלה משירות התעסוקה, על מספר הימים בהם היה התובע מובטל באותו חודש.

ב. משתתפים בהכשרה מקצועית המקבלים השלמה של דמי אבטלה לפי חוק ביטוח אבטלה.

תביעה ראשונה: תביעה שמגיש המובטל בפעם הראשונה בתוך תקופה של שנה מיום התאריך הקובע (הראשון לחודש שבו התחילה האבטלה). אם התובע עבד שלושה חודשים ויותר, וחזר להיות מובטל, עליו להגיש תביעה חדשה.

תביעת המשך: תביעה לתשלום נוסף, אשר הוגשה לאחר התביעה הראשונה, עד תום

תקופת הזכאות.

בשנת 2003, שונה חוק ביטוח אבטלה ובעקבות זאת שונו תנאי הזכאות לקבלת דמי אבטלה, מבחינת תקופת הזכאות, ימי זכאות וגובה תשלום.

שביתות והשבתות

(לוח 12.50)

הגדרות

שביתות והשבתות: הפסקת עבודה זמנית על ידי קבוצת עובדים (או מעביד) עקב סכסוך עבודה הקשור ליחסי עובדים ומעבידים.

שובתים ומושבתים: מספר המשתתפים בשביתה, כאשר שובת או מושבת השובת יותר מפעם אחת נספר כמספר הפעמים ששבת.

ימי עבודה שאבדו: ימי העבודה שבהם לא עבדו העובדים המעורבים ישירות בשביתה; במקרה של שביתה של פחות מיום עבודה שלם חושבו ימי העבודה שאבדו מתוך סך שעות העבודה שהלכו לאיבוד וחולקו ב-8.

החל ב-1972 הוצאו מכלל השביתות שביתות שאבדו בהם פחות מ-10 ימי עבודה.

עיצומים (סנקציות): הפרעה זמנית למהלך התקין של העבודה עקב סכסוך עבודה הקשור ליחסי עובדים ומעבידים.

מספר משתתפים בעיצומים: מספר הנוקטים בעיצומים, כאשר אדם שנקט בעיצומים יותר מפעם אחת נספר כמספר הפעמים שנקט בעיצומים.

איסוף מידע על עיצומים (סנקציות) החל ב-1972.

מקורות

החל ב-1971 הנתונים על שביתות והשבתות נאספים על ידי המחלקה ליחסי עבודה במשרד העבודה והרווחה, בשיתוף עם המכון למחקר כלכלי וחברתי של הסתדרות העובדים הכללית החדשה בייעוץ הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. ב-1980 הופסק ייעוץ הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

החל ב-1997 החומר נאסף ומעובד רק על ידי המחלקה ליחסי עבודה במשרד העבודה והרווחה.

מועסקים, שכירים/משרות, משרות שכיר

הגדרות והסברים

1. אומדני תעסוקה: אנשים או משרות.
סקרי משקי בית: אומדני תעסוקה מתייחסים לאנשים הקשורים לפעילות כלכלית.
 מקור הנתונים: ראיון משקי בית.
 סקרי משקי בית שעורכת הלמ"ס הם: סקרי כוח אדם, סקרי הוצאות משק בית, הסקר החברתי, מפקד האוכלוסין והדיר.
סקרי עסקים: אומדני תעסוקה מתייחסים למשרות הכוללות תעסוקה בתשלום.
 מקור הנתונים: דיווחי מעסיקים או דיווחים מינהליים (משרות השכיר המדווחות למוסד לביטוח לאומי).

אנשים (סקרי משקי בית)	משרות (סקרי עסקים)
מועסקים	משרות
שכירים	משרות שכיר
לא-שכירים	משחת לא-שכיר

2. החל בשנת 2005, חל שינוי במונחים הנהוגים בסקרי עסקים: "משרות" ו"משרות שכיר" במקום "מועסקים" ו"שכירים". לשינוי במונחים אלו אין כל השפעה על הנתונים.
3. אנשים העובדים ביותר ממשרה אחת אצל מעסיקים שונים, ייספרו בסקרי משקי בית כמועסקים פעם אחת, ואילו בסקרי עסקים הם ייספרו פעם עבור כל משרה שהם מחזיקים.
4. הנתונים משני המקורות אינם תואמים בגלל: הבדלים בהגדרות, בכיסוי החקירה, במקורות המידע, בשיטות איסוף הנתונים ובשיטות האמידה, וכן כתוצאה משונות המדגמים וטעויות השבה.

פרסומים נבחרים

1504	סקרי כוח אדם 2011 (אינטרנט בלבד)
1505	משקי בית - תכונות כלכליות וצפיפות
	דיר 2011, על פי סקרי כוח אדם
	(אינטרנט בלבד)
1524	סקר הכנסות, 2011

לקט ממצאים סטטיסטיים

17,	1996	מפתחות מעבר לסיווג החדש של ענפי הכלכלה (1993) ושל משלחי היד (1994)
1,	1997	החלפת מדגם מדדי שכר ותעסוקה
	1995	והסיווג החדש של ענפי הכלכלה

פרסומי יובל (במלאת 50 שנה

למדינה)

עבודה ושכר (מס' 10 בסדרה)

פרסומים טכניים

78	סקרי כוח אדם: שינויים במתודולוגיה, בהגדרות ובשאלון 1954-2003 (אינטרנט בלבד)
79	מפתח מעבר מהסיווג האחד של משלחי היד 1994 לסיווג ISCO-88 הסיווג האחד של ענפי הכלכלה 2011

פרסומים מיוחדים

943	כוח עבודה בקרב בני 55 ומעלה בישראל, 1986-1992
1000	הכנסות שכירים (פרטים), 1992-1993
1146	נשים בכוח העבודה בישראל, 1987-1997
1346	הגדרות חלופיות של כוח העבודה (על פי סקרי כוח אדם) 2001-2007
1380	נוער בגיל 15-17: לימודים ועבודה 1980-2007
1389	התפתחות תחום ההייטק בישראל בשנים 1995-2007